

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan bare konstatere, at Frihed 2000 er nået frem til en konklusion af deres holdning til forslaget. Det er da glimrende, hvis mit ordførerindlæg har ført dem frem til det. At den konklusion så går ud på, at de vil acceptere at jage kvinder, der ikke vil fortælle, hvem faderen er, jamen det må de så selv rode med i Frihed 2000.

Så spørger fru Elisabeth Arnold, så vidt jeg forstod, hvad det er, der bringer ægteskabet i fare, eller noget lignende. Der kan det jo altså godt, også selv om det er to mennesker, der lever sammen uden at være gift, være et problem, hvis der lige pludselig kommer en mand stilende og siger, at nu vil han altså have en faderskabstest på det her barn for at tjekke, om det eventuelt er hans. Det kunne godt bringe et ægteskab i fare.

Det er bare et eksempel, men jeg mener faktisk, at det er et problem for den kernefamilie, vi ser i dag, fordi der kan være årsager til, at en kvinde måske ikke har oplyst om et forhold og ikke ønsker at oplyse om det, og det vil bringe uro både i familien og i forhold til barnet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Så har jeg misforstået hr. Peter Skaarups første indlæg, og det er da i hvert fald godt, at vi fik den uklarhed opklaret.

Men så vil jeg gerne spørge: Synes hr. Peter Skaarup da ikke om hele den del af lovforslaget, som omhandler den administrative lettelse og den tillidserklæring, det er til ugifte forældre, at de kan få fælles forældremyndighed og faderskabet kan fastsættes allerede ved en omsorgserklæring ved fødslen? Det er dog en tillidserklæring til både faderen og moderen og det nyfødte barn, men det er Dansk Folkeparti åbenbart også imod.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der kan jeg så sige til trøst for fru Elisabeth Arnold, at der er ting i det her lovforslag, vi godt kan acceptere, men jeg må sige, at det andet, som jeg har været meget inde på i debatten indtil nu, at man altså strammer over for de kvinder, der af den ene eller den anden grund ikke vil oplyse, hvem der er faderen, overskygger for os resten af forslaget.

Det er klart, at forslag, der med bemærkning er på over 50 sider, er der da også positive

ting i, og jeg synes da, det er en af dem. Vi kan ikke gennemgå alle paragraffer her fra Folketingets talerstol under en førstebehandling, men det er klart, at den del af det vil vi da gerne støtte.

Den fg. formand (Jan Petersen):

Fru Sonja Albrink som ordfører.

Sonja Albrink (CD):

Med dette lovforslag ønsker regeringen at foretage en fuldstændig revision af reglerne om faderskab, bl.a. for at gøre bestemmelserne og sagsgangen mere tidssvarende, og intentionerne bag det kan vi da også i CD fuldt ud tilslutte os. Men det forandrer ikke, at spørgsmålet om faderskab og andre familieretlige regler om forældremyndighed og samvær er et meget følsomt og vanskeligt område at regulere, og her er virkelig et emne, som appellerer til både følelser og holdninger.

Vi er absolut enige i, at der er behov for at ligestille børn af ugifte forældre med de såkaldt ægte børn og dermed åbne mulighed for, at ugifte par i forbindelse med fødslen ved en såkaldt omsorgs- og ansvarserklæring kan registrere mandens faderskab, uden at der rejses faderskabssag. Det synes vi da også er en rigtig god idé.

Der, hvor man dog for alvor bør tænke sig godt om, inden man bare uden videre tilslutter sig forslaget, er, når talen falder på forslagene om skærpet oplysningspligt og den generelle adgang for i princippet alle mænd til at få rejst faderskabssag.

Vi er meget opmærksomme på i CD, at baggrunden for disse forslag skal findes i hensynet til børns ret til at have både en fader og en moder, men man må altså bare skrive sig bag øret, at disse regler desværre også er en gang imellem er anvendelige i voksnes gensidige chikane, noget, som næppe tjener hensynet til børnene.

Her tænker jeg navnlig på den generelle adgang i forslagens § 6, hvorefter i princippet enhver mand får ret til at få prøvet, om han er barnets fader. Han skal blot påstå, at han har haft et seksuelt forhold til barnets moder inden for 10 måneder før fødslen, og denne ret kan i yderste konsekvens betyde, at en anden mand end den ægtemand eller samlever, som i første omgang er blevet registreret som fader til barnet efter reglerne i forslagens § 1 eller § 2, bliver tillagt faderskabet.